

se mora 48 povekšati. Če pa rajtamo, koliko je 7 in 48, je 7 poglavno število in 48 doklada. Tudi pa se morete te števili premeniti, ako je priložno, tedaj se tukaj more reči: 7 in 48 je toliko kakor 48 in 7. To pa naj se tako vravnjuje, da se učenci primerjanja popolnoma zavedó.

(Dalje prih.)

T e ě n o u ě i l o.

O b l e k a.

S n o v a. Suknja, plajšć, životnik, hlaće, ruta za vrat, ovratnik, nogovice, srajca, hlačniki, rokovice, klobuk, kapa, čepa, čevlji, škornje, žepna ruta.

U ě b a. Suknja je oblačilo. Kdo naredi suknyo? Iz česa? Iz česa še? Suknja ima koler, spreduje dele, rokave, stan in život. Suknja se zapnë; s čim? Gumbi ali knofi so koščeni, nekteri so prevlečeni, nekteri so svitli, beli, rumeni i. t. d. Suknja pokriva zgornji del života. Suknje so kmečke in gosposke. Včasi oblečemo tudi dve suknji; kdaj? zakaj? Kakšen je jopić? — Plajšć ogernemo čez druge oblačila; kdaj? zakaj? Plajšć je kratek ali dolg, z rokavi ali brez rokavov. Ktere oblačila pa oblačimo tudi še namesti plajšća? — Životnik ali podjopić ima spreduji in zadnji del in koler, — rokavov pa nima. **Z** životnikom si pokrívamo persi. — Hlaće nam pokrívajo spodnji život. Imajo dve hlačnici, ktere ste dolgi ali kratki. Hlaće so suknene, pisane, pertene, jernihaste i. t. d. — Ruta za vrat je černa, bela ali pisana, volnata, svilnata ali iz kake druge robe. — **Z** ovratnikom se vrat ovije; kdaj? — Nogovice so pletene ali tkane. Kdo plete nogovice? Iz česa? Nogovice privezujemo s podvezicami. Kratkim nogovicam pravimo žoki. — Srajca je navadno iz platna. Kdo jo naredi? Srajco oblačimo na goli život pod druge oblačila. Srajca mora biti večkrat oprana. S hlačniki imamo hlaće pripete. — Včasi tudi rokovice na roke natakujemo; kdaj? zakaj? Rokovice so iz usnja, iz volne i. t. d. So černe, rumene, rujave, pa tudi bele. Imajo pet perstov, pa so tudi take, ki imajo štiri perste skupaj in pale posebej. — Klobuk pokrívamo na glavo. Ima štulo in kraje, in je iz klobučine. Klobuki so nizki in visoki, z ozkimi ali s širokimi kraji. Dečki dev-

ljejo za klobuk šopke pozlačenega rožmarina in lanenih glavic. Po letu imamo namesti klobuka slamnik, kateri je bel ali črn. Klobuke dela klobučar, slamnike pa kitarji in slamnkarji iz slame. Včasih imamo tudi kape namesti klobuka ali slamnika. Kape so pisane ali kosmate. — Ženske pokrivajo na glavo čepce in zavijače, ali bele peče. Kaj storé dečki s pokrivalom, kadar koga imenitnega pozdravijo? Pridni dečki se radi odkrivajo. Kaj pa rečejo, kadar se odkrijejo? Kako pa dekleta pozdravljajo? — Čevlji in škornje so iz usnja. Kdo jih naredi! Peté so iz močnega usnja; zakaj? Čevljar nabije čevlje in škornje na kopita; zakaj? Čemu so nam čevlji in škornje? Otroci tudi bosí hodijo; kdaj? — Čemu nam je žepna ruta? Čemu nam je sploh obleka? Recite: Z obleko si telo pokrivamo in grejemo. Obleka človeka lepša, ali pa ga kazí. Vendar ni prav, če človeka vselej po obleki sodimo. Samo lepo oblačilo te ne bo častilo; previdnost in modra glava, to je slava prava. — Ktere oblačila imajo dečki, dekličí, možje, žene? Ktere oblačila oblačimo po zimi, po letu, o nedeljih in praznikih, o delavnikih? Ktere oblačila so suknene, platnene, volnate, usnjene? Ktere oblačila so iz klobučine in kožuhovine? — Otroci imajo radi lepe oblačila, zato pa jih morajo tudi lepo varovati. Premožni ljudje imajo praznične oblačila tudi iz svile. Svilnate oblačila so drage in se tudi ne podajo ljudem, kateri si morajo kruh z rokami služiti. Neumno in tudi pregrešno je, če ima človek drago in ošabno obleko. Prosta in čedna obleka se vsakemu človeku naj bolj podá.

Naj lepša obleka za mlade ljudi
Je tiha ponižnost in čistost vesti.

Čimu nam je sadje in sadno drevje?

Na vsaki prostorček si vsadi drevó,
Ga pridno odreja — k dobičku ti bo!

1. Zrelo sadje je dobra in zdrava hrana za mlade in stare, za zdrave, pa tudi za bolne ljudi; nekterim bolnikom služi sadje še celó kot zdravilo. Vživa se lahko sirovo ali suho, kuhano ali pečeno.

2. Zlahtno sadje se lahko dobro proda in v denar spravi.